

Q. D. B. V.
DISSERTATIO INAUGVRALIS MEDICA
DE ÆGRA
MOLALABORANTE,

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,
DOMINO

WILHELMO HENRICO,

DVCE SAXONIÆ, IVLIACI, CLIVIÆ, MONTIVM,
ANGARIÆ ET WESTPHALIÆ, & reliqua,

SVB PRÆSIDIO

GEORGII WOLFFGANGI WEDELII,

HEREDITARII in Schwarza/

MEDICINÆ DOCTORIS, COMITIS PALATINI CÆSAREI,
SERENISSIMORVM SAXONIÆ DVCVM CONSILIARII

ET ARCHIATRI,

THEORETICES PROFESSORIS PVBLICI ORDINARII,
PATRONI, PRÆCEPTORIS AC PROMOTORIS SVI, SVMMO OB-
SERVANTIÆ CVLTV ÆTATEM PROSEQVENDI,

PRO LICENTIA

SVMMOS IN ARTE MEDICA HONORES ET PRIVILEGIA DOCTO-
RALIA, MORE MAIORVM, RITE CONSEQVENDI,

Ad d. Ianuar. Anno M DCC XIV.

Horis ante- & pomeridianis,

IN AVDITORIO MAIORI,

publica eruditorum disquisitioni submissa

Dr. R. Küttner.

GOTTLOBIO CHRISTIANO a LANCKISCH,
ZITTAVIENSI LVSATO.

LENÆ LITTERIS KREBSIANIS.

Obstetr.

117,32

Obstetr. 83 1/2

VIRIS

*Illustri, Magnificis, Generosis, Excel-
lentissimis, Consultissimis atque Pru-
dentissimis*

DOMINIS { CONSVLIBVS,
SYNDICO,
PRÆTORIBVS,
SCABINIS,
SENATORIBVS,

Splendidissimæ Reipublicæ Zittauensis
Præsidibus & Columinibus,

Patriæ Patribus dignitate meritisque
spectatissimis,

*Patronis exquisitissimo animi cultu
prosequendis,*

Salutis suæ Amplificatoribus Maximis,

DISPVATIONEM HANC ACADEMICAM

subiectissima mente dicat & consecrat

GOTTL. CHR. a LANCKISCH.



I. N. I.

PRÆFAMEN.



Non raræ sunt aberrationes naturæ in quouis regno, quas nemo rectius observare potest, quam naturæ minister, medicus, si quando occurrant.

Enimvero cum inseruiat, & iuuet eandem pro virili, & rectum sit regula sui obliqui, in quotidiano illo officio toto die observare potest, quod & quando dentur monstra in medicina.

Non dicemus de monstris humanis, principaliter dictis, tum in conformatione partium, tum totius obviis, ab ideis peregrinis fabricam humanam interturbantibus: dantur & alia aberrationis exempla non tam deformia, quam informia.

Eminet inter hæc MOLA muliebris morbosa, aberrantis conceptionis seu intentatæ, seu frustratæ præcipuum exemplum.

Si *Celsum* consulamus *l. 1. proæm.* videtur illam pro novo morbo habuisse, cum ætate sua splendida

A 2

quæ-

quædam persona ex naturalibus partibus carne prolapsa & arente intra paucas horas exspirauerit.

Nos hac vice de ea acturi, satis nota morbi specie, & quidem in Consultationis recensione, diuinum inuocamus numen, vt prospere id eueniat!

Historia.

Fœmina honesta XXXVI annorum, temperamenti sanguinei, constitutionis antehac laudabilis, exclusis partu primo laboriosissimo gemellis, & secundinis magno conamine extractis, secunda vice gravida filiam sexennem facili partu edit, ac biennio post tertium quoque partum fauente Lucina in lucem profert, etiamnum vitalem. Aliquot ab ultimo hoc partu exactis mensibus rursus tumorem in regione hypogastrica percipit, globi æmulum, qui auctis sensim triennii decursu incrementis nunc foetus perfecti magnitudine, à pube versus vmbilicum protensus, veluti molestissimum pondus miseram fatigat, durus, ad manus contactum mobilis, in latus illud, cui noctu fœmina incumbit, decumbens; supino vero decubitu dorso molestissimè incumbens. Menses ex eo tempore parciores & inordinati, hinc plane cessarunt, phlogoses & angustia præcordiorum indies, nec raro lancinationes dolorificæ, in lumbis, pube, dorso, inuadunt.

dunt. Mammæ flaccidæ, & licet gliscere prius visæ, nullum tamen lac fundunt, sed liquorem saltim serosum. Appetitus & functiones aliæ, vt & vires, & reliqua satis adhuc sibi constant.

Resolutio.



Effectus, quo ægra laborat, est MOLA, quæ vndecunque deriuetur, vti diuersimode id faciunt communiter, omnium optime dicitur quasi moles, hæc enim forma quasi est eiusdem. Vt rudis indigestaque moles dicitur alias, ita & in hac idem videas; vt immota, & solo suo pondere, qualicunque demum gaudens, sic etiam hic. Quod si apud medicos vsitatum alterum significatum iustremus, quo patella, genu commissuram cingens, audit, & illa similitudinem hanc confirmat.

Cum vero duo se expedienda offerant prius, quam presius hanc definiamus, qualis sit, supponimus primo, quod sit moles a foetu seu conceptu diuersa, ceteroqui alia primaria, alia secundaria. Illam vocamus, quæ citra foetum, tanquam moles solitaria, seu sola, est & nominatur; hanc, quæ cum foetu connascitur, vt nonnunquam fit.

Deinde notamus, dari omnino priorem istam, licet sint nonnulli, qui idem negant, nunquam extare rati molam, sine foetu comite, id quod tamen omnium seculorum fide & experientia ratum est. Illud vero rarissimum, quod præuia mola, eaque per annos etiam aliquot præsentem, conceptio fieri tamen queat, quod ante annos non ita multos in vrbe Vinariensi reuera contigit; vbi hinc foetu edito, & matre tamen mor-

tua mola vera, plurium librarum pondere, inuenta est, quod pro impossibili habitum antea fuit.

Addi vero & hoc meretur, molam soli foeminae homini propriam esse magis, & quidem coniugatae, vel virum expertae: virginibus vero, si sermo sit de mola proprie dicta, id minus competere, quod ipsum & de aliis cavitatibus corporis dixerimus. Non enim, nisi *ἀνώγως*, de quavis mole accipiendo materiale illud praeternaturale, mola ventriculo tribuitur, ut a *Panarolo*; non polypus cordis ita dici potest, nisi eodem sensu, ut alia taceamus.

Hinc cum grano salis intelligendus est locus *Afranii*: ferme virgini excrescit vterus, tanquam grauidae mulieri, molucrum vocatur; transit sine doloribus. Consultum & optimum videtur molae originem deberi, quacunque demum occasione archeus ad eius conceptum loco veri disponatur, carne & fibris iuxta cum sanguine & sero in molem informem, carnosam, membranofam concedentibus & frustra impensis.

Sic placenta sine foetu veram molam constituit, iuxta *Kerckringium obs. 38. p. 81.* siue omnino foetus tenelli rudimentum exciderit, quocunque casu, etiam nesciae matri; siue analogice.

Præter hanc veram, & velut exquisitam, spuriae vel minoris aestimii dantur & visae sunt in praxi occurrentes quoque molae. Talis est v.g. (1) *sanguinea*, quando sanguis, ordinarie euacuandus per menses, restitans in vtero coit, hinc post tres vel quatuor menses, velut resipiscente archeo a suo errore, excernitur, magis vel minus largo pondere, & *ἀσπώως* magis, instar abortus sui generis.

(2) *Vesicularis*, & serosa sic magis, quando, eiusdem conceptus falsi & abortiui quasi loco, vesicae seu scroti & sacculi

culi

culi cuiusdam figura, excretionem & vicem parturitionis subit, quæ aperta serum, seu humorem aquosum, offert.

Talis etiam (3.) est *ventosa*, seu flatuosa, quæ seorsim in virginibus quoque aliquando, & aliis comparet, abdomine turgido & inflato, vt facile pro grauidis habeantur, & tales tamen sint nequaquam, sed vel sensim, cura adhibita, disparet tumor insolitus, aliis signis foetus plane non comparentibus, vel distentus remanet.

Nec negari potest, (4.) a casu ab alto, & aliis læsionibus, vt procidentia vteri vera in virginibus, olim impossibilis visa, inuenta est, ita & excrescentiam, molam & tumorem talem molarem, vt ita loqui liceat, vtut itidem spuriam in virgine dari posse, quale exemplum a casu ab alto refert *Tb. Bartholinus centur. 1. obs. 97. p. 156.* Tacemus aliunde repetenda, ab iis qui ex professo de his scripsere, plura, vt & alias visas vno, alias diuerso numero, plures quasi vnas quoad massam, minores alias instar castaneæ, instar botri, penis & figuræ variæ, omnes vero informes.

Et hæc vel ideo delibanda fuere, vt pateat, non solum molam esse pro morbo habendam in hac ægra, sed etiam quali ex hisce laboret. Enimuero statuimus esse eandem veram & exquisitam, molem puta, seu tumorem, ad hoc enim genus referenda mola est, & pertinet.

Adesse ergo molam patescit **EX ESSENTIALITER INHÆRENTIBVS**, siue signis pathognomicis, ab *Hippocrate l. 1. de morb. mul. c. 97. t. 1. & seqq. & l. de sterilibus c. 20. t. 1. seqq.* recensitis, tum communibus, vero foetu foetis familiaribus, tum propriis.

Communia sunt πλήρωσις τῆς γαστρὸς ὡσπερ κύσεως, ventris, tanquam vtero gerentis, impletio: vnde grauidas se putant a priori sic affectæ. 2. τὸ σῶμα τῶν ὑστερέων σύμμιξις, 5. αρθ.

apb. 51. oris vteri conuientia, quæ ex diutina molæ retentione colligitur.

Propria accenset idem locis ante citatis. 1. ἴδεν ἐν τῇ γαστρὶ κινέεσθαι, nihil in ventre mouetur, sed vel intempestiue, vel modo plane diuerso; seu cum a priori conuenire videatur cum prægnantium notis, a posteriori, seu progressu dispar est. Cum enim foetus animatus in grauidis, circa medium gestationis tempus, animali motu gaudeat, eoque sensim incremente, hic nullus est.

2. γάλα ἐν τοῖσι πτῆσσι σιν ἔκ ἐγγίνεσθαι, *lac in mammis nullum gignitur, sero crudo ac immaturo, post plane disparente, ob turbatam foetus nutritionis œconomiam, eo delato.*

Addi potest 3. *sensus tumoris, globum æmulantis, grauis, ad ægræ situm proni, vnde nec hydropi vteri, nec scirrhi, nec flatibus hic vnum locum esse colligitur. 4. Situs tumoris ac molis idem indicat: in vero enim foetu magis acuminatur umbilicus, non hypogastrium. 5. Certissimum omnium & infallibile signum est gestatio, naturalem iam quater transgressa terminum. 6. Maior symptomatum, quam in vero foetu molestia. 7. Tumor ad manus contactum mobilis est, quod in vero foetu vix deprehendas.*

Concomitantia signa & symptomata POSTESSENTIALIA idem confirmant mensium nempe paucitas, & inordinatus, imo cessans plane fluxus, a frustrata sanguinis menstrualis digestionem debita, perque foetum alias & secundinas distributione, potissimum ortum ducens: vnde *Φλωγώσεις, lancinationes variæ, & Cratonis verbis, acu quasi factæ punctiones, mammarum flacciditas, & alia propullularunt.*

CAUSÆ prægressæ disponentes, inter quas partus gemellorum longe difficillimus, primiparæ vterum insigniter de tono suo deiciens, facile primas tenet, aliæ, paulo post memorandæ, concinunt.

SIMI-

SIMILITUDO quoque affectum a nobis indicatum clare satis manifestat. Omnes enim foeminae, molam utero gerentes plerisque, si non singulis, cum nostra affligi symptomatis, & observationes testantur sexcentarum, & vnanimis obstetricum cum medicis consensus.

Disquisitione dignum, quam rerum p. n. classem augeat mola? Ut ipsa moles pondere molesta ad causam morbificam spectat, ita optime referri potest ad tumores, excrescentias, & suo modo ad obstructions quoque, inde productas.

Morbum in numero quo minus asseramus, obstat, quod plane non sit pars corporis, continua vaporum & operum communionem cum reliquis gaudens, & reliquo corpori continua; sed solum contigua, & ad tempus, æque ut foetus genuinus, ad perfectam usque maturitatem, gestetur vel gestari debeat: (hoc enim mola cum vero foetu fere commune habet, qui & mortuus iisdem cum mola symptomatis foeminas excruciat:) quod de morbo in numero, excedente, cuius insimul formale est, ut pars aliqua corporis ordinaria ab ortu adsit superflua, nutrimentique communionem cum reliquis ordinarie fruatur, dici nequit.

Symptomatibus retentorum secundæ classis p. n. tum ratione mensium, tum toto genere, saltem secundum quid talium, cum ad aliquam partium s. n., carnosarum scilicet vel fibrosarum, referri mola possit, si quis accensere velit, cum eo non multum litigabimus.

Quantitatem molæ continuam, seu magnitudinem fere designat tumoris, foetum perfectum magnitudine æmulantis, amplitudo. Figuram eam conicere
B licet,

licet, qualem moles abdomini sese antè obvertendo offert, accedere scilicet ad globosam. Qua quantitate discretam, non nisi vnam adesse & ægræ & contractantium confessio euincit.

Affectus autem hic diuturnitate magis, & continua quasi lineâ grauando molestus, lente vires exhauriens, & opem neque iucundam, neque citam, neque adeo tutam admittens, consecrariè magnus satis est.

Malignitatis licet expers sit, admodum tamen refractarium pròbant circumstantiæ non vnæ. Chronicum esse, ægram quippe nostram per triennium afflixit, (alias per 12. 15. 17. alias per 20. annos, alias per omnem reliquam vitam molas gessisse legimus,) vltro apparet.

SUBIECTVM PRINCIPALE morbi in ῥοία sua iam constituti est ipsa vteri cavitatis, commune, idque solum ordinarium tam veri, quam spurii cuiuscunque conceptus, receptaculum; ADEQVATVM vero ovarium quoque cum suis tubis, nec non vasis vterinis singulis, non exclusis glandulis ipsis.

Afficitur autem vterus, in concreto, cum pertinentibus ad eum partibus ac succis, spectatus, per essentiam, seu, vt verbo nos expediamus, tota vteri fabrica, & quæuis eius partes suam suo quæque modo symbolam ad vitiosum conceptum contulerunt, quod ex causarum inter se collatione mox fiet manifestius.

CAUSA ergo IMMEDIATA est ἀποτυχίατης διαπλάσεως, error formationis, seu, vt accuratiùs rem exprimamus, Archei frustratio seu aberratio in ovo vitali
huma-

humanitatis caractere sigillando, quam deinde non vitiosa quoque digestio ac maturatio, siue conceptio, sequi non potuit.

Hanc vero Archei deviationem commode arcescere possumus a CAUSA MEDIATA PROXIMIORI, contagio seminali imperfecta, vel illata, vel concepta, siue vaporem ad *Harueii*, siue humorem, ad *Galenicorum* mentem, vitiosum hic accusemus simul, res eodem fere recidit, non enim τὸ τί, vel πῶς, sed τὸ πῶς hic spectandum, alterutrius coniugis culpa accidente.

Vti enim conceptio s. n. fit contagii seminalis, i. e. spiritus illius penetrantis, peculiari fermento insigniti, quem γονή virilishalat, beneficio, dum is feruente genitalium pruritu in aruum muliebri, non minore, sed tamen familiari ac harmonica eundem suscipiendi vredine pollens, effusus, non totum modo vterum perfundit vndique; sed & ad ovarium delatus in ovo inibi contento quiddam coagulationi seu concretioni simile patrat, ipsumque ad secessum ab ovario disponit; ita simile quid, sed præternaturale hoc casu fit.

Non laudabimus hic, mercurium fumo Saturni coagulari, & quæ laudant nonnulli experimenta alia, optimam analogiam, in alio genere licet, possumus concipere oui subuentanei exemplo, vbi præsto sunt albumen & vitellus nutritioni nulli destinata, sed sine caractere vitali, non prolifica.

Satis est, deficere in conceptu hoc spurio ideas formatrices, quibus diuinum generationis opus absoluitur, vnde velut affectatum opus, iners manet ac frustraneum; indeque congesta rudi mole non hominem sed

molam consurgere morbosam, aberrante plane & frustra id moliente natura. Hinc modo sanguis coit eccentricus, & mentitur spem vteri: modo ouulum degenter hydatide in quasi maiorem effingit, modo textura fibrarum vaporumque carneam, magis vel minus duram, massam, vnam vel plures, non leui cum latitudine, frustra tamen omnia efformat, citra humanæ imaginis formam vllam, sibi scilicet relicta mola.

Quod ad Veterum placitum, semen viri καὶ ὄγκον conferre ad conceptum, quidam inde probare hodieque sustinent, quod affusus virili spermatis spiritus vini rectificatus coagulum quoddam, oui gallinæ paucorum dierum conceptui consistentia plane simile, exhibuisse visus fuerit. Sed admodum debilis & infirma est hæc inductio.

In præsentis vero p.n. statu quid asserendum, & cuius coniugi noxa potior sit tribuenda, definitu ex circumstantiarum defectu admodum est difficile. Si saniorum practicoꝝ observationes consulamus, vtrumque coniugem in culpa esse posse, vno fatentur omnes ore. Maritum quidem, si ebrius, senex, vel alioqui debilis minusue habilis ac dispositus æque ad sufficienter explendum maritæ desiderium, vel mox instante, vel præsentis, vel nondum omnino finito menstruali vxoris tempore Veneri litet. Fœminam vero, si obesa sit: si lasciuior iusto, nec satis tamen ipsi a marito fiat; (quod in nostra locum habere, ex laudabili corporis habitu subolere quodammodo licet:) si affectibus animi grauioribus, iisque tristioribus, nimis indulgeat: si a prægressis partibus difficilioribus Ar-
cheus

cheus vteri detrimentum ceperit, quod & nostra experta fuit, e quibus causis molæ productionem deriuat *Cardilucius offic. sanit. p. 703.*

Tacemus, occultam sæpenumero adesse posse & solere causam, quam laudare liceat partim scorbutum, partim *μῖασμα* & fermentum venereum, vnde *μόλυνσις*, etiam hoc loco a veteribus laudata, contingere assolet, inquinata & peruersa *αράσι* seminali.

Hinc enim contagio, seu spiritu, infirmato vel inquinato, debitam ac sufficientem idearum archealium applicationem, impressionem, evolutionem, verbo, foetus effigiationem lubricam reddi ac breui euanescere necessum est, indeque tentari quidem eandem; sed confusam, informem partium *διάθεσιν*, rudem primorum tantum staminum, fibrarum puta, vnde caro quædam membranacea exsurgit, vitæ animalis ac motus omnis proprii expers, vasis vtcunque instructa, compagem contingere, quem deinceps conceptum spurium firmior cum vtero cohæsiō & qualescunque augmentum consequitur.

Et hanc, nempe aut humorum iuxta veteres, aut contagii, seu halituum genitalium vtriusque sexus conredientium, vel harmoniam seu proportionem, vel illegitimam inter se habitudinem ac dissensum, veram & genuinam tam genuinæ, quam vitiosæ coagmentationis causam, eamque propinquiorem esse; indeque & plurima cuiuscunque fere generationis phænomena, & ipsos etiam morbos hæreditarios, explicari posse, & affectus quoque nostri essentiam, essendique modum, clare satis hinc patere, quodammodo colligere licet.

Galenicorum placitis stantes semen masculinum, idque debilius, cum muliebri impuro, pituitoso, crasso, aut humore bilioso nimis adusto ac figente infecto, vel iuxta alios, sanguine menstruo minus laudabili, concurrens, accusant, unde partium distributio, formatio, ac articulatio in rudem ac indigestam eiusmodi laudatam molem degeneret.

Cui, *Paracelsicis* nitenti hypothesebus, conceptionem naturalem ex halituum mercurialium cum salinis, quibus particulae sulphureae oleosae balsamicae se immisceant, quos singulos phlegma spermatis spumofum, tanquam vehiculum, spiret, legitimo ac decenti; fatuam vero ex inordinato & confuso, quin & quibusdam abundantibus vel deficientibus, concursu oriri asserere placeat, ei litem non mouebimus.

Helmontii lib. form. ortus t. 63. seqq. p. 116. l. mort. intr. in vit. bum. dec. virg. t. 17. p. 514. & l. flux. ad gen. p. 582. sequentes castra, in omni generatione legitima & naturae conformi, praeter aptam materiam & interni caloris fontem, requirunt tenue, splendens, nitensque lumen, quod Archei auram, proximam vitalitatis causam, vocant, idque specifica cuiusvis animantis quidditate & odore ex Creatoris voluntate praegnans determinare materiam ad hoc aliquid essentialia. Hinc lumen istud fermento peregrino immersum vel inquinatum, & signatura domestica competente, seu characterismo & mentis sigillo, i. e. hac vice, figura humana destitutum molam monstrumue proferre.

Mittimus, quae ex *Syluiana* hypothese de bilis cum succo pancreatico effervescentia etiam ad functionem

num

num genitalium perturbationem, & molæ quoque productionem, laudari queunt, inprimis, si pancreas succum acre peregrino exorbitantem progignat & conferat.

Corpusculari physicæ mancipatis forte luci, vnde viventium formæ ac vita promanant, corruptas ideas ob turbatam pororum ac effluuiorum, pro efformanda hominis figura, inter se habitudinem, ordinem, magnitudinem & symmetriam producenti, culpam tribuere arridebit.

Peculiarem sententiam de mola habet *P. I. Faber curat. 79. p. 731.* ubi statuit, fieri a solo semine muliebri, ex sola imaginatione concubitus in vterum delato, esseque monstrum, vi & potestate muliebris imaginationis productum, ubi plura habet, sed minorem meritis assensum. Enimvero imaginationem multum in hoc negotio posse, ad linearem mechanicam foetus immutandam & peruertendam, vt non negatur: ita contra naturam est & sanam rationem, posse hominem a sola foemina, quacunque imaginatione, concipi vllum, & quasi talem, seu spurium in homine foetum.

Ex CAUSIS REMOTIORIBVS ad molæ γενέσιν conferentibus non præsto quoque sunt nullæ. E NATURALIVM censu primitus se sistit TEMPERAMENTVM, quod vel totius, idque in nostra sanguineum ac laudabile, in libidinis excessus & inde resultantes noxas, pronum: vel partis, conceptui dicatæ, h. e. vteri, quod quidem robore vegeto per laboriosissimum gemellorum & secundinarum, eumque primum, enixum, quo membranæ vteri teneræ, necdum satis firmatæ, tam insignem disten-

sten.

stensionem sunt passæ, spoliatum, sicque eiusdem præses Archeus infirmatus non parum fuit: vnde & commissum forte in venereis sacris errorem corrigere non valuit. Imo non dubitarim asserere, difficiliore partus ad molarum generationem maxime, si quidquam, vel leui accedente lapsu, disponere posse: quod vero rarius id eueniat, vel naturæ valori, vel medicorum aut obstetricum, imo propriæ quoque curæ adscribendum erit.

ÆTAS ægræ nostræ talis est, qua menstrua sunt copiosiora, & partes pudendæ in libidinalis œstri vigore constitutæ: vnde facilis in nimia cupidine error, & Archei deuiatio.

DE NONNATURALIBVS cum ægræ nostræ historia plane sileat, & nos ori manum imponere iubemur. Ex PRÆTERNATURALIBVS palmam hic facile reportauerit, quem iamdum accusauimus, partus difficilis, inprimis secundinarum, hæ enim vel reliquias ponere, hinc augmentum capere & in informem molem fungi more sensim excrescere potuerunt, nullo secutis duobus partibus obstaculo: vel, quod violenta earum extractio vteri tono notabilem languorem attulerit.

Causas ergo fusius hæctenus deductas molestissimam molæ molem cum satellitibus symptomatis, e quibus morbum antea cognoscere licuit, in tanta farragine procudisse, nil mirum.

1. *Tumor scilicet est durus*, quia mola colliquamento non innatat, vt foetus; sed caro quasi nuda est: *globum æmulatur*, hæc enim naturæ est facillima, eamque in mollioribus subiectis corpulentis præsertim vbi-
que

que magis affectat : nec nisi *ad agra situm*, vel *manus contrectantis arbitrium*, *mobilis est*, ac per se *indolens*, cum confusum, informe, deses ac vitalis luminis expers sit chaos, spiritibus orbem, vnde &, quaquersum commotum corpus ac vterus trahit retrahitque, veluti truncus, sequitur : *augetur* tamen, & ob firmam cohaesionem & vasorum quorundam in id deriuationem communi cum vtero nutrimento fruitur: quin idem in se auidius hauriendo matricem suo defraudat genio: imo, nisi obuiam eatur mature, metus est, ne in amplum aliquod pondo pondus excreseat.

2. *Ordinarium gestationis spatium mola* *hec* multum *transgressa est*, cum vtero non, vt gratus arbori fructus, adhæreat, qui suo tempore maturus secundinis tanquam pediculo se soluit, ac sponte decidens colonum parenrem grata messe exhilarat; sed veluti fungus firmiter agglutinatur, qui, non nisi ferri acie matrem infauito ac inutili suo pondere liberandam, minitatur.

3. *Mensum parcior & inordinatus fluxus*, hinc plane suppressus, adest, ob œconomiam genitalem, seu, dispensationem sanguinis pro vero foetu, læsam. Conceptu enim iuxta legitimum naturæ ordinem facto stant menses, ac sanguinis illius alioqui secernendi, post præuiam quandam præparationem, pars in secundinarum constitutionem, & colliquamenti ac puncti salientis nutritionem & singulorum augmentum, auctis indies vasis sanguiferis, pars paullo post in lactis materiam impenditur. Hac vero distributione læsa, nec omni sanguine ob vasorum conceptus paucitatem, ac debiti incrementi defectum absumto, necessum est, eius portionem vt-

C

CUB-

cunque per muliebria excerni, portionem vero versus sanguinis fontem & respirationis organa regurgitare, & cum debitam attemperationem ex naturæ legibus non acceperit, concepta prauitate

4. Φλογώσεις & *præcordiorum angustias* crebriores, more alias retentorum p. n. mensium, parere; acrimoniam enim tunc stagnans, retentus, & ad congruescentiam vergens induit simul maiorem.

5. *Lancinationes in lumbis, pube, dorso, dolorificas* partim iisdem causis, stagnationi scilicet sanguinis circa vterum, indeque productis tensionibus, (in suppressis enim mensibus tota die simile quid deprehenditur;) partim ignavo pecori, ad quemuis matris motum horsum vorsum iactato, & simul tenera, nervosa ac membranosa vteri ligamenta hinc inde adnata diducenti ac dilatanti adiudicantur.

6. *Mammarum flacciditas* aliquotis vicibus a nobis accusatam œconomix genitalis turbam agnoscit matrem, partim, quod lactis materia, σφείωσι, *targescentiam* alias effectura, vel non adducatur, vel non recipiatur, vel cum mensibus vtcunque excernatur: partim ob insignem caloris natiui mammarum ac vteri συμπαΐθειαν & conformitatem, qua alterutro languente & alteram quoque non defatisci non possit. Quodque suppetit partibus hisce, humidum serosum & iners magis est.

7. *Appetitus nihilominus & functiones* aliæ, naturales puta & animales, *satis adhuc sibi constant*; quod tum insigni naturæ robori, labem istam hucusque intra partium verendarum cancellos includenti, tribuendum; tum,

tum, quod functiones istæ genitales diuisas penitus operas, diuisis partibus, exercent. Hinc & hæ saluis illis labascere, ægræ nostræ, & sodalium plurimarum, imo plane feriari, virginum, & vtero carentium: & illæ incolumibus hisce, hypochondriacarum & scorbuticarum exemplo, quæ commode satis, quin eo tempore saniores, suos gerunt foetus, vacillare possunt. Metus tamen est, ne diutius protractum malum altiores agat radices, & vires tandem quoque prosternat.

Quid vero rebus sic stantibus de ægra nostra futurum arbitremur, edifferendum venit. An SALVS an MORS nostræ immineat, quæsi, tantum abest, affectum, licet pene incurabilem, lethalem nos censere, vt potius, exemplo plurimarum molarum, συγκαταγνήσσειν τε καὶ συναποθνήσκειν, cum curatio morbo sit grauior, eundem pronunciemus.

Enimuero id arguere licet (1.) quod vnica tantum sit mola, Hippocratis locis supra citatis, & Aristotelis l. 4. de gen. anim. cap. 7. fulmine: sitque (2.) insimul ea grandior & durior, quam vt foetus instar ad angustum interius vteri orificium aptari, idque transire possit: quare, ne detrimentum illud accipiat, metuendum. Præterea (3.) adest tenax & arcta, quam præter triennem gestationem tot lacerationes & ligamentorum hinc inde distensiones confirmant, cum matrice connexio, cuius hinc rupturæ & diuulsiõni, abortu longe grauiori, non nisi periculosissimam hæmorrhagiam, & huic alia grauiora, superuenire posse statuendum est, siquidem vitæ certitudinem cum mola, incertæ saluti, eadem ablata, præferre velit:

C 2

Sin,

Sin, vel cum mortis discrimine, infausta sarcina liberari quam misere vitam omnem reliquam ducere, ac anceps remedium, quam nullum, experiri malit, exemplis maxime aliarum æque grauitè afflictarum, perita tamen medici manu feliciter restitutarum, animata, naturæ robore & candida in medici dexteritatem fiducia, quæ sæpe curationis dimidium absoluit, nixa, curæ se subiicere decreuerit, ne in eius salutem timiditate nostra inofficiosi aut iniurii videamur, implorato diuino auxilio, ac obseruatis diligenter obseruandis, de salute, virium valoris, & cæterarum functionum integritatis intuitu, meliora speramus.

LONGITVDINEM & BREVIATEM ex dictis clare patere remur, morbum istum, quippe triennium iam egressum, cum vita fore desitutum; sin curam subire animum ægra induxerit, eaque Deo benedicente feliciter cesserit, medicus quidem omnem possibilem opem polliceri potest, non aliter tamen quam *ἐνδοιασόν*, interim vero etiam prouidam, vt si iuuare non possit, saltem non noceat.

MODVM EVENTVS MORBI, siquidem ægra sarcinam suam gestare perrexerit, prædicimus hydropem, vel fluorem album immedicabilem, meatibus menstrualibus sensim obseratis, atque hinc sanguine magis magisque vappescente & in ichorem saniemue verso, vasque lymphatica rumpente, vnde tandem partium reliquarum tonus labascit, in deterius ruit, & ad humanæ infirmitatis metam properat. - Sin curationem feliciter obstetricante natura superauerit, cum causa adsit continens ac fouens, qua ablata morbus cessat, pristinum

num

num sic satis laudabilem rediturum membris vigorem, licet non sine vteri *εὐγενεσία* vel procliuitate ad recidiuam, aut abortum, vteri prolapsum, vel herniam inguinalem, nisi sedulo sibi cauerit, nulli dubitamus.

Subuenturi itaque opem nostram imploranti medicam ægræ, ad eam, sed cum Hippocratici præcepti obseruantia, *ἢ μὴ, ἢ παρεπόντα ἡσθ*, præuia scilicet periculi coniuncti denuntiatione, quibuscunque adminiculis, tanto audaciores & propositi tenaciores, quod conceptus huius fatui gestatio naturalem quadruplum iam excefferit, sine vltiori mora nos accincturi, tanquam Mercurialem statutam legitimam MEDENDI METHODVM nobis præfigemus, quæ INDICATIONIBVS suis, curatoria, præseruatoria, vitali, totidem quasi brachiis aut candelabris radians, perspicue monstrat ineundam semitam.

CVRATORIA toto genere p. n. rem, *ἀδιάπλαστον σάρκα*, carnem informem, conceptum nempe spurium quantocyus exterminare iubet, non tamen nisi aurigante & velificante natura. Ancillatur huic PRÆSERVATORIA, quæ, ne regeneretur, causas antecedentes, coniunctas & consequentes remouere, fluxumque menstrualem, qui rei cardo est, studet in ordinem reducere.

Modum quasi his indicit VITALIS, viribus tam in actu curationis, vbi maxima earum necessitas ac deperditio, quam præseruationis, & toti maxime prospiciendo, & vtero roborando, quantum possibile, vt si curatio perfici renuat, saltim vitæ incolumitati studeamus.

Vt voto ergo damnemur, præsidiorum materia nobis opus est, quam vberè cornu suppeditant *chirurgia, pharmacia, bonaque victus ratio.*

CHIRURGIA hic vere generosum illud subministrat auxilium VENÆ SECTIONEM, eamque, cum ægræ vires concedant, sanguineque sic satis abundet, vel largiorem, vel, si commodius visum fuerit, repetitam, quo fatuo conceptui nutrimentum subtrahatur, isque sic gracilior reddatur, ac dehinc angustiori via excludi possit, & hæmorrhagia grauior præcaueatur. Largior si præferatur, eaque vnica, celebrari potest in saphena, cuius apertura menses insigniter cieri, vterumque expurgari, vno fatentur omnes ore practici. Mitti possunt vnciæ iv. v. vi. viii. pro ægræ tolerantia. Si crebrior V.S. præferatur, successiue pluribus in locis instituatur, v. gr. in eadem saphena, vena pollicari, imo & in cubito, vbilibet ad ʒii, iii, imo iiii.

CUCURBITULAS SCARIFICATAS & SICCAS femorum domesticæ seu interiori parti ac suris, imo & Hippocratis ll. cc. consilio, ὀπίθεν αὐτῆ σικύην προσβάλλειν πρὸς τὰς κενεῶνας, καὶ ἀφαίρειν ὅτι πλεῖστον αἷμα, retro ipsi cucurbitam adhibere ad laterum mollitudinem, & detrabere quamplurimum sanguinem, iuuabit.

HIRVDINIBVS, si venæ sint profundiores, aut ægra αἰμοφύλαξ, locus erit in suris & pedibus. Neque Hæmorrhoidum apertio, quarum fluxus, Hippocratis in Coacis elogio, in mensium obstructione insignis est utilitas, hic similiter fructu carebit, eodem scopo, vel internis potius procurata.

FONTICVLVM vt peracta curatione, ad diuertendum & refrenandum exorbitans, & ad vterum ruens, serum & recidiuam, hinc præcauendam, & alia incommoda, in brachio gestet, pro re nata suaderi poterit.

Sed,

Sed, cum malum, triennali iam radice dubio procul plurimis fibris firmatum, remediis tum recensitis chirurgicis, tum recensendis pharmaceuticis, stirpitus exigere vix licere metus sit, viam tamen, detracto pecudi fatuæ pabulo, ad eliminationem aliqualem, eamque indemnem, sic factam esse satis planam, penitus confidimus.

Suffecerit corpore, præmissis insimul euacuationibus vniuersalibus, ad deplendum conceptum & saburram mobilem, ad notabilem molis inutilis alleuiationem legitime præparato, commode exhibere emollientia, hinc & moderate stimulantia, interna & externa, quo fibræ, quibus adhæret, emolliantur & laxentur, viæ ampliuntur, sicque separatio citra grauiorem læsionem inuitari possit.

Cæterum, quæ vulgo de molæ EXTRACTIONE manuali solent cogitari, scribi, vel disquiri, cum grano salis debent accipi. Enimuero in genere de ea vix cogitandum, neque ad modulum extrahendi foetus mortui ex viua matre hoc casu æque argumentandum. Vnde & exempla vel nulla huius operationis obuia, vel rarissima inuenias, nec illa æque fortunata.

Quod si vero natura ad excretionem, seu parturitionem vel quasi, se accingat, si præuiis doloribus eidem analogis dilatentur viæ, & porta patula obstetrici accessum perscrutandi statum internum molis peregrinæ concedat, id sane merito concedendum est. Ast nihil temere tentandum, nec sine consilio medici, præterquam, vbi indicatio adest separandæ & liberandæ molis mobilis, vt tuto saltem idem fieri possit, subueniri poterit quocunque tuto modo; nil vero temere præcipitandum, ne
irrita.

irritatio grauior noxam praesentaneam post se trahat, vel vteri, vel totius corporis reliqui, alias vero nequaquam, & nunquam temere.

EX PHARMACEVTICO fonte methodo consueta visemus loculos, vnde pro indicationum modulo depro-mi queant necessaria. Sic

LENIENTIA, quæ primas vias expediendo, sanguinem purificando, vteri viciniam lubricando, leniterque humectando, archeumque leniter ad egerendum sibi molestum inuitant, eximiam locabunt operam, v. gr.

℞. *Θis digest. hepat. rubri* a ʒβ.

gial. resin. g. viii. elaeosacch. sabin. ḡ v.

M. S. Digestiv - Pulver.

℞. *elect. lenit. ʒi. fecula ari, bryon. a. ʒβ.*

spec. diasen. terr. Ⓞ dulc. a. ʒi.

sir. de cich. c. rhab. q. f. M. F. Elect. S. Laxier. Saff.

℞. *M. F. car. Schraed. aloeticar. a. ʒβ.*

extract. croc. sabin. troch. alb. a. gr. iii.

M. F. c. elix. P. P. Pilulæ instar Francof.

PRÆPARANTIA purgantibus præmitti solita non negligantur, iis enim non viæ solum disponuntur, ac meatus ad commodiorem secretionem panduntur; sed & humoribus ipsis stagnantibus ac incrassatis, ex inordinato parcoque mensium fluxu ad vterum decumbere suctis, sequela obtingit expeditior ac faciliior, quo hinc purgantia fortiora tanto minore cum molestia excipiantur.

℞. *∇ domin. Myns. ʒi. fænie. ʒii.*

elix. uter. Croll. ʒi. mixt. simpl. ʒii.

sir. de fumaria, melissa a. ʒiii. M. D. in fictili. s.

Weich, Träncklein.

℞. ∇

R̄. ▽ puleg. cerefol. meliffæ c. vino a. ℥i.

bez. ʒi. sir. aperit. Mind. ℥ii.

elix. propr. R̄æ ♂is asynth. a. ℥iβ. M.

PURGANTIA sequuntur ipsa, quæ actiuitate sua insigni inter vniuersalia fere primas tenent, perinde enim colluuiem, fecalem in intestinis, ac serosam in renibus & vesica, nec non vtero quoque contenta laceffunt, vbiubi obstaculum repererint, siue per aluum eadem solam operentur, siue etiam ἀνωλερικά sint. Hinc eorum ἐνέργειαν plures foetus viui, sed noxie, mortui; maturi, immaturi, menses tardantes, secundinæ remanentes, molæ, eorum ope reiectæ, dudum probarunt, sed cum prudentia & μετ' ἀσφαλείας adhibenda, vt omnia.

R̄. pulu. laxat. veget. ℥i. polychr. Rolf. gr. vi.

℥ dulc. cinnab. nat. a. g. iii. elæosacch. sabin. ḡ. ii. M.

R̄. conserua ros. mannat. ℥ii. res. gial. scam. a. gr. vi.

crystall. ♀ ♂l. gr. iix. sacch. q. f. M. F. Bolus.

R̄. extracti cathol. pulu. gialap. nigr. a. ℥β.

ol. anis. gtt. ii. eff. sabinae q. f. M. F. l. a. Pilulæ.

VOMITORIA maiorem adhuc de se spem faciunt, menses quippe potentius proliciunt, & tanquam vecte infaustram molem excutiunt, aut ad minimum fibras connectentes notabiliter laxant, liberioresque reddunt, quo hinc maior ad excretionem contingat dispositio.

R̄. conserua fl. fumar. calend. a. ℥iβ.

rosæ vitæ min. ḡ, iii. M. F. Bolus.

R̄. ♀ri resolut. ℥β. emet. gr. iii.

M. F. puluis D. in Ch.

R̄. ▽ puleg. matric. a. ℥β. sir. acetos. citri. ℥ii.

⊖ Oli, rad. ipecac. a. ℥β. M. F. Haustus.

D

CLY.

CLYSTERVM tum emollientium, quorum vsus cum balneis alternus esse potest, tum purgantium, maxima est vtilitas, tum ad lubricandum & laxandum viciniam, tum stimulandum.

℞. herb. malue, alb. artem. mercurial. a. mi.

flor. chamem. mß. geniste pii.

Coque in lacte vaccino, Col. lbi. adde

☉ verbasci, lilior. alb. mell. anthos. a. ℥ß. vit. on. n. i.

M. F. l. a. Clyster.

Postquam hic officio fuerit functus, ☉ eius abdomini loco cataplasmatibus imponatur.

℞. rad. ebul. bryon. lil. alb. a. ℥ß.

fol. artem. abrot. melisse. a. mi.

asari mß. summit. matric. a. piii.

sem. fœni Gr. ℥iii. anis. fœnic. a. ℥i.

colocynth. in pet. lig. ℥ß. Coque in iure carnis

salito: Colat. ℞ lbi.

elect. hieræ c. agar. lenit. a. ℥iii.

☉ cheir. ℥vi. laur. ℥iß. ☉ Oati ℥ii.

borac. ℥i. M. F. l. a. Clyster.

DIAPHORETICA, licet naturæ motum ad vterum videantur intercipere, & ad corporis habitum declinare; nihilominus cum pleraque, penetrantiora præsertim ac volatilia, non discutiendi modo & obstructa aperienti; sed & impellendi, nec non grumescentiæ sanguinis, putredini atque cachexiæ apprime obsistendi, ac spiritus exsuscitandi; fixa vero & media, præter easdem vires, licet debiliores, simul roborandi virtute polleant, insignis utrorumque pro re nata erit vsus.

℞ ☉ card. ben. bez. Ruland. ceref. a. ℥ß.

Re bez. ℥i. ☉ Ois *c. ℥ß. C. C. succinat. ℥i.

ess. myrrhe ℥ß. sir. cort. citr. parum. M.

℞ R

℞. *R. bez. Mich. ʒi. essent. myrrb. succin. volat. a. ʒʒ.*

⊖ *vol. succin. ḡ ii. ol. citr. ver. gtt. i. M.*

℞. *C.C. Phil. ppt. ʒʒ. ⊖ vol. C.C. vip. fl. *ci. a. ḡiii. M.*

℞. *M. S. rectific. ʒi. elix. vter. Rolf. ʒʒ.*

~ ⊖ *l. *ci ʒi. ol. caryoph. gtt. ii. M.*

℞. *pulu. bezoard. Senn. fl. ♀ myrrb. a. ʒi.*

bez. ʒlis, lap. de Goa a. ʒʒ.

cinnab. nat. g. vi. M. F. l. a. pulu. D. pro ii. dosibus.

DIVRETICA serum ad vterum ruens intercipere, stagnans per vias ordinarias educere, vias menstruales referare, atque insimul ob viciniam incitare elaterem vteri apta nata sunt.

℞. *∇ cerefol. ʒʒ. ♀ ri resolut. ʒiʒ. M.*

℞. *specierum ad molam Timæi l. 3. ep. 40.*

*infuantur nodulo. S. öffnende species zu 2. Rano
nen Wein.*

℞. *pulu. hyst. Timæi in conf. p. 424. ʒi.*

lap. ʒ. ʒʒ. ⊖ artem. succ. vol. a. gr. v. M.

PARTICVLARITER EVACVANTIA multum quoque subsidii afferunt, maxime vero omnium

STERNVTATORIA sapissime præsentaneam præstant opem, locumque inueniunt, (1.) prouocatis prius parturientium doloribus, (2.) nares simul comprimendo, dum fit sternutatio.

℞. *pulu. cubeb. subtil. fl. lil. conu. a. ʒi.*

♁ *maior. gtt. i. castor. gr. i. M. F. puluis.*

ACIDVLAS martiales, nitrosas, sulphureas, vel naturales, vel artificiales ipsas quoque, vtpote insigniter aperientes & abstergentes, nostræ commendamus quoque non immerito.

ALTERANTIA, simulque obstructionibus viscerum occurrentia, mensesque ordini suo restituentia, erunt

quoque necessaria, nec eadem omni pellendi virtute destituta. PELLENTIA ipsa his succenturiantur, archetum, sicubi indicentur, ad expulsionem dispositum animantia paulo fortius.

℞. pulu. cachect. Rolf. ℥i. troch. de myrrha ℥ii.
borac. Ven. cass. lign. a ℥β. croci ℥i. M.

℞. croci ♂ aperit. cum Θibus ℥i.
boracis Ven. ppulu. sabinae a. ℥β. croci gr. v. M. F. Pulvis.

℞. R̄a ♂is hellebor. ℥ii. ~ ♀ri cochl. a. ℥β.
elix. vterini ℥ii. M. Dosis gtt. xxx.

℞. pulu. ad partum Wedel. ℥iβ. cerebr. tuberon. ℥β.
myrrhæ elect. test. equ. præp. a. ℥β. M.

℞. pulu. secund. hum. fol. sabinae, troch. de myrrha a. ℥i.
boracis gr. xv. castor. ℥β. M.

℞. ~ secund. hum. ℥ii. ess. sabinae, myrrhæ bals. a. ℥β.
elix. vter. Croll. ℥i. M.

℞. essent. sabin. succin. volat. a. ℥ii. elix. propr. rubri ℥i.
ol. sabin. croc. gtt. iv. M.

Neque EXTERNA adhibuisse fraudi erit, hæc enim itidem ob penetrationem, & peculiare vtero amicum fermentum præsentaneum sæpe emolumentum attulisse leguntur. Inprimis hic conuenient BALNEA, ex emollientibus, resoluentibus, discutientibus, aperientibus concinnata, quæ egregie emolliendo, demulcendo lubricando, vias dilatando apprime proderunt, v. gr.

℞. spec. pro balneo ad mens. suppress. Myns. vel

℞. herb. s. emoll. a. mii. artem. melissæ, matric. chamæp.
puleg. beton. chærefol. mentha Sarac. pol. mont.

flor. chamæm. Rom. hormini, stæch. Ar. a. mi.

sem. lini, anisi, fœni Gr. a. ℥i.

rad. bryon. arist. vtr. lil. alb. valer. a. ℥vi. M.

UNGUENTVM abdomini, & inprimis hypogastrio, inguinibus, pectini, illiniat:

℞. un-

R. unguenti dialth. ℥i. pingued. castor. ʒβ.

℞ amygd. d. lil. alb. chamem. a. ʒii. croci g. vi. M.

Emplastrum matricale Aug. vel Myns. vel eiusd. empl. de galbano crocatum post inunctionem adhiberi potest.

CATAPLASMA post molæ extractionem habet Hil-
danus pag. 987. hic commodissimum.

SUPPURATIONEM molæ, utpote medicinam infidam ac omnium periculosisimam, cum vix intra limites humano ingenio coerceri possit, tantum nos suadere adest, ut potius, etsi omnia recensita præfidia pharmaceutica sint frustranea, basis etiam nimis lata seu ampla ab excisione manum de opere ponere iubeat, totum negotium naturæ, miracula sæpicule patranti, committendum, autores sumus.

Restat, ut paucis delibemus quoque DIÆTAM. In VITALI AERI studeat puriori, temperato, in cubiculo minus lucido, ne spiritus nimis disgregentur ac resolvantur, hæmorrhagiaque grauior concitetur. Vitetur mora sub Ioue frigido, & solis aut lunæ radiis.

In NATURALI VICTVS fit aperiens, resoluens, spiritus refocillans, & simul humectans. CIBVS fit bonæ notæ, digestu facilis, panis nempe ex flore farinæ probe fermentatus, carnes auium montanarum, domesticarum iuuenularum, oua forbilia, iura ex vino, ptisana auenacea, &c. aromatibus, v. gr. saluia, roremar. maior. rad. petrosel. cinnam. macere, N. M. cardam. con-
diatur. Vitet leguminosa, viscosa, flatulenta, verbo, ob-
structionibus generandis apta nata.

POTVS fit cereuisia fecibus libera, probe tamen fermentata, vinum flor. cheiri, anthys, vel zedoar. medicatum, idque ὀλιγοφορότερον. Neque peccetur cibandi ordine, modo, tempore, quantitate.

In EXCRETIS aluina, menstrua, & reliquæ purgatio-

D 3

30 DISSERT. INAUGVR. MED. DE ÆGRA MOLA LABORANTE.
gationes quotidie rite succedant; sin restitent, ad frugem sine mora reducantur cuilibet appropriatis remediis.

IN ANIMALI SOMNO magis indulgeat, sic enim & doloribus & hæmorrhagiæ metuendæ succurritur, sic & animi motus diutius persistunt tranquilli, & consolidatio citius erit expectanda.

MOTVS, ab excretionemolæ cuiuscunque, inferiorum præsertim partium, quantum fieri potest, primis maxime diebus, caueatur, post sensim corpus exerceatur. Alias, præsentem adhuc mola motus quidem commendatur, isque fortior, præsertim saltus, ipse; sed anceps est euentus, & facile noxa grauior inde citari potest.

ANIMI PATHEMATA modum teneant. Libidini non nimis indulgeat. Mœroris & iræ frena, quantum viribus valet, contrahat. Verbo: animo sereno semper det operam.

SOLI DEO GLORIA.

MEntitur foetum, nec raro
spem mola fallit.
Non fallit virtus, sed bona certa
refert.

*Fausta gratulationis ergo
scripsit*

IO. ADOLPHVS VVEDELIVS,
D. & P. P. h. t. Academiae PRO-RECTOR.

Tantæ

TAntæ molis erat, genuinam
condere gentem,
felici auspicio, germine perpetuo.
Forma dat esse rei, cum maiestate
stupenda (micans.
numinis æterni, perpete forte
Ast informe quod est, spurium ac
ignobile germen,
mortem, vitæ expers, accele-
rare solet.
Tu bene distinguis, vitalia rite tueri
solers, & contra, præmia digna
refers.

Gratulanti & beneuoli voti ergo scrib.

P R Æ S E S.

ESt mola corpus iners, cui vitæ lumen ademtum,
quæ Tibi fit laudis viuuda materia.

Specimini Inaugurali

Clariss. Dn. DOCTORANDI
gratulabundus applaudensque scrib.

JO. HADRIANVS SLEVOGTIVS,
M. D. & PP.

Est

Est mola foeminei generis fere pessima moles,
Decipit & jugulat tenerum sapissime corpus.
Hocce malum docte tractas *Clarissime Lanckisch!*
Noxia sic aliis pariet Tibi pondus honoris.

*Nobilissimo & Clarissimo Dn. DOCTORANDO, Fautori
& amico estimatissimo, novos honores gratulatur,
& fausta quaevis apprecatur ejusdem Conterraneus
observantissimus*

Joannes Caspar Gemeinhardt /
Laub · Hex. M. S.

Virtus nobilitat. Famosa insignia Patrum,
Quæ virtute carent, nobilitate carent.
Stet sine fine decus croceum, quod tempora cingit
Docta, Tibi superet luce tropaea sua.

*Hæc
Prænobilissimo Dn. DOCTORANDO de honoribus
optime meritis gratulaturus scribebat
deditissimus*

J. C. E. Jur. Stud.

Quos vigili dudum studio meditatur honores
Phæbus, iam confert grata Salina Tibi
Sit, precor, hæc patria splendori purpura, Patri
Latitia, egrotis presidioque tuis.

f.
Christianus Starcke / Jur. St.

F I N I S.